

δυσπροσδιόριστος, 2. Κ. 'Ασ. 43 και 53. — Σπ. Παγαν. 88.
δυσπροσέγγιστος, 2. 'Απρ. 17 Σεπτ. 86.
δυσπροσμάχητος, 2. 'Εφ. — Υπ. εν τ. Λεξ. τ. άρχ. δυσπρόσμαχος.
δυσπρόφροτος, 2. Χ. Δ. Μεγ. — 'Ι. Ν. Σταματέλ. 76. — 'Αθ. Σακελ. λεξ. 85 εν έρω.
δύσπρωτος, 2. Ν. Θεοτ.
δυσπύλωτος, 2. (στόμα.) Κ. Παλαμ. 87.
δυσπώλητος, 2. 'Αδ. Κορ. — Κυρ. Καπετ. 08.
δυσσεβολογέω - **ώ**. Εύγ. Βούλυ.
δυσσεβολογήματα, τά. Σ. Κ. Οίκ.
δυσσυνκίνητος, 2. 'Απρ. 6 'Ιαν. 90.
δυσσύνζυγος σύζυγος, ό. 'Αρ. Ι. Προβελ. 72.
δυσσύληπτος, 2. 'Απρ. 1 'Ιουλ. και 24 'Οκτ. 94.
δυσσυνμίδατος, 2. Κ. Σχιν. 43. — Σπ. Τρικούπ. — Γ. Β. εν 'Απρ. 17 Φεβρ. 95.
δυσσύνμοφος, 2. 'Αδ. Κορ.
δυσσύνναπτος, 2. Μιλτ. Πανταζ.
δυσταξινόμητος, 2. 'Ηρ. Μητσόπ. 65.
δυσταλεολογία, ή. αντίθ. τῷ τελεολογία. Στ. Β. Βάλδ. εν Προμ. 24 'Οκτ. 90.
δυσταρτηρόνιστος, 2. (δόντες.) Π. Κ. εν 'Εγκυκλ. λ.
δύστηκτος, 2. Κ. Μητσόπ.
δυστηξία, ή. 'Ελ. φιολολ. Σώλ. Κωστωπλεως, 85.
δυστιλδωτος, 2. (άδάμας.) Σχ. Λεβ. λεξ. 61.
δυστήμων, 2. Θ. Γεωργιάδ. εν 'Ομήρω, 73.
δυστραφής, 2. Γ. Καραμήτο. 79.
δυστροφία, ή. 'Ο. 'Α. 'Ρουσόπ. 87. — δυστροφία άρθρική. Μ. Σακορράφος εν Πρωτῃ 17 'Οκτ. 96.
δυστυχηματαπόδειξις, ή. (!) 'Εφ. 29 Μαΐου 97.
δυσυπέδλητος, 2. Ν. Γ. Πολίτ. — 'Αγ. Βλ. λεξ. 97.
δυσυτεχνικήτος, 2. 'Α. 'Ρ. 'Ραχ. 94 εν 'Απομνημ.
δυσυπόληπτος, 2. Αϊών.
δυσυποληψία, ή. 'Εγγραφ. 'Ελληνικ. κυβερνήσ. 23.
δυσυπολόριστος, 2. Κ. Παπαρ. — Ν. Καζάξ.
δυσυπολογιστος. 'Απρ. 18 'Ιαν. 88.
δυσυποστηρίκτος. Αϊών 7 Νο. 86.

δυσυπότακτος, 2. Ν. Κοντ. λ. 89 — 'Αγ. Βλ. λεξ. 97.
δυσυπόφορος, 2. (όσμη). 'Αδελφοί Καπετ. 10. — Δς εν 'Απρ. 19 Δεκ. 96.
δυσφαγία, ή. (ιατρ.) Γ. Καραμήτο. 79. — 'Εγκυκλ. λ.
δυσφάγατος, 2. 'Απρ. 17 'Απρ. 95.
δυσφήμισις, ή. 'Αγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Πρόβλ. δυσφήμισις και δυσφημίζω και δυσφημισμός.
δυσφημιακός, 3. Λεξ. νομοστ. 40. — 'Εφ. » 16 Μαΐου 92. — 'Εστ. έφ. 28 'Ιουν. 96.
δυσφημίζω. 'Αδ. Κορ.
δυσφήμισις, ή. 'Αδ. Κορ.
δυσφημισμός, ό. 'Απρ. 3 'Οκτ. 91 και 23 'Ιουν. 92.
δυσφημιστής, ό. Γ. Σ. Φραγκ. εν 'Ημιφύλ. 'Απρ. 28 Μαΐου 96.
δυσφιλοχρήματος, 2. Μ. Σχιν. 24.
δυσχαρκτηριστος, 2. Κ. 'Ασ. — Γ. Σωτηριάδ. εν 'Εστ. έφ. 2 Δεκ. 95.
δυσχερίστος, 2. Γ. Πανταζίδ. εν 'Απρ. 19 Μαΐου 98.
δυσχέρασις, ή. Νέα έφ. 4 'Απρ. 88. — 'Απρ. 24 Νο. 91.
* **δυσχημάτιστος**, 2. (=κακοσχημάτιστος.) 'Ιγν. Μοσχ. 74. — 'Εν τῷ Λεξ. τῷ 'Αθ. Σακελ. (έκδ. 4, τῷ 1887) κείται τὸ δυσχημάτιστος μεθ' έρμηνείας δυσκολοσχημάτιστος και μετὰ έρωτηματικῶν σημείων εν τέλει.
δύσχυτος, 2. 'Αν. Κ. Δαμβ. 85 = **δυσχρωματοψία**, ή. 'Αν. Κορδ.
δυσωνμία, ή. 'Απρ. 1 'Απρ. 94.
δυτικισμός, ό. 'Αλ. Σούτο. — Βελτίωσ. 11 'Ιουν. 53. — Σπ. Ζαμπ. 64.
δυτικοαρκτηκός, 3. Δρ. Ν. Δρόσ. 70. Πρόβλ. δυτικο ό ό ρ.
δυτικοαρκτηκός. Δρ. Ν. Δρόσ. 70. — Δ. Δάμων, 74.
δυτικοδόριος, 2. Δαν. Φιλip. — Γρ. Κωνσταντάς 794. — Π. 'Ιωαννίδ. 25. — Κ. Κούμ. — Σ. Α. Κ. 79.
δυτικοδορεια. Διομ. Κυρ. 60. — δυτικοδορειότερος. Π. Χιώτ.
δυτικοσλαδίται, οί. 'Εγγραφ. έλλην. επαναστάς. 24 — Σ. Π. Τρικούπ. 60.
δυτικοευρωπαϊκός, 3. 'Απρ. 13 Σεπτ. 87.
δυτικοευρωπαϊός, ό. 'Απρ. 12 Νο. 95.
δυτικοκαθολικός, 3. (δόγμα.) 'Αν. Πολυξ.
δυτικομοσημερινός, 3. Γ. Χρυσοβέργ. 34. — Κ. Παπαρ. 51 — 'Εμ. Γαλάν.

